

Elhunyt dr. Tari János elvtárs

Mély megrendüléssel jelentjük, hogy dr. Tari János elvtárs, a Szeged m. j. városi tanács tagja, a Szegedi Szabadtéri Játékok igazgatója, a Munkás-Paraszt Hatalomért Erdemérem, a Szocialista Munkáért Erdemérem, a Munka Erdemrend ezüst fokozata és a Felszabadulási Jubileumi Emlékérem kitüntetések tulajdonosa 1970. április 13-án este, életének 44. évében elhunyt. A Szeged városi tanács végrehajtó bizottsága és a Szegedi Szabadtéri Játékok igazgatósága saját halottjának tekintik. Temetése április 16-án délután 4 órakor lesz a Belvárosi temető új ravatalozójából, a városi tanács által adományozott díszsír helyen. Barátai és ismerősei délután 3 órától róhatják le kegyeletüket.

Szeged m. j. Városi Tanács
Végrehajtó Bizottsága
Szegedi Szabadtéri Játékok
Igazgatósága

Nincs az a titok, amely ki ne pattanna: hozzátartozói, elvtársai és barátai már sejtették, hogy gyógyíthatatlan betegség támadta meg. Csak éppen hinni volt nehéz, lehetetlen. A ragaszkodásból táplálkozó remény az utolsó percig erősebb volt a lesújtó hírnél. Most mégis tudomásul kell venni a fájdalmas és szigorú valóságot: ez a rendkívül szeretetteljes, puritán, kedves, munkában fáradhatatlan, barátságban pótlhatatlan ember nincs többé.

Mindenki becsülte, szeretete, számos munkatársa emlékszik rá, mint egyetemi pártmunkásra, a Szeged városi tanács művelődésügyi osztályának vezetőjére, végrehajtó bizottságának volt elnökhelyettesére, s mint a Szegedi Szabadtéri Játékok vezetőjére. 1963-tól főhivatású igazgatójára, aki kivételes

ügybuzgalommal, művészet-szeretettel és művészetet teremtő szervező munkával tűnt ki. Neve szinte egybeesett az intézménnyel. Dolgozott érte, éjt nappallá téve, és emberek ezreit nyerte meg örökké buzgó ügyszeregetével és emberi rokonszenvével Szeged nagy művészeti vállalkozásának.

Kitűnő embert veszítettünk el dr. Tari János személyében; családja melegsívű, pótlhatatlan édesapát gyászol. Élete és egész tevékenysége kommunista lelkiismeretességet, odaadást, szerénységet, helytállást, képességeinek maximális kifejtését példázta. Fiatalon hunyt el, mégis ilyen értékes emberi örökséget hagyott gyermekeire, barátaira, elvtársaira.

Fájdalommal búcsúzzunk tőle, szeretettel emlékezünk rá.

Költészetnap irodalmi estek

Nagyon sokan voltak kíváncsiak tegnap este a November 7. művelődési házban megrendezett költészetnap irodalmi estre: az otthon nagyterme zsúfolásig megtelt érdeklődőkkel. Főképpen fiatalokkal. Nem véletlenül: a pódiumon is fiatalok ültek, fiatal költők. Ahogyan a műsor címe — *Költők indulása* — ígérte is.

Nyitányként József Attilát idézte az est, majd Mocsár Gábor, a szegedi ifrósport titkára mondott ünnepi hangú bevezetőt és bemutatta az est költővendégeit, Apáti Miklóst, Kiss Annát, Kiss Benedeket, Kovács Istvánt, Mezey Katalint, Szepesi Attilát, Utassy Józsefet és Veress Miklóst.

Aztán a Paál István rendezte-szervezte kitűnően összeállított műsorban három színész, Kovács János, Janka Béla és Papp János, a szegedi színház tagjai, valamint műkedvelő színjátékosok, Dunai Tamás, Notheisz János, Pálffy Katalin, az Egyetemi Színpad, továbbá Fekete Gizella, Molnár Judit és Novák Zoltán, a Minerva Színpad tagjai tolmácsolták a fiatal költők alkotásait, s maguk a költők is adtak elő verseikből.

Tartalmas és tanulságos est volt. Nemcsak formássága, ügyes rendezése miatt, hanem azért is, mert *élményszerűvé* tette, amit sokan könyvekből, olvasásból már biztosan jól tudnak. Azt, hogy ezek a fiatalok csakugyan költők, s van ere-

deti mondanivalójuk. Tehetségük színvonala nyilván nem azonos, nem egyenlő, de mindannyian egyre markánsabban fejezik ki egyéniségüket. József Attilától a mai nagyokig nagyon sokan hatottak rájuk, nem is múltak el ezek a hatások nyomtalanul, s mégis — dokumentálta az irodalmi est — ezek a fiatalok nem úgy énekelnek, mint az idősebbek. A hangjuk még talán kissé kammas, de már érdemes rájuk odafigyelni.

Két kollégiumban három író találkozott még tegnap este Szegeden fiatal olvasóival. A Művelt Nép Könyvtérhez tartozó Sánta Ferencnek a Majakovszkij — Csoóri Sándornak és Sumonyi Zoltánnak a tanárképző

főiskola diákotthonában rendezett irodalmi estet.

„Szívesebben megyek fiatalok közé — mutatkozott be a középiskolásoknak Sánta Ferenc —, mert a fiatalok szeretik az igazságot.” S a krónikás hadd tegye hozzá, szeretik a kötetlen formákat, az őszinte, kendőzetlen beszélgetést, ahol szó- és tekintőzseletrre jutnak az irodalmi műhellyel, ahol választ kapnak olvasmányemlékeik izgalmas, megválaszolatlan kérdéseire.

Miközben Sánta Ferenc készséggel állta a kérdések kereszttűzét, a főiskolai kollégiumban a Petőfi Sándor irodalmi színpad rövid műsora vezette be a két költőt, a napokban József Attila-díjat kapott Csoóri Sándor és Sumonyi Zoltán estjét.

Véget ért a tavaszi szünet az iskolákban

Az általános iskolák csaknem 1 millió 200 ezer és a középiskolák több mint 230 000 tanulója, a tavaszi szünet befejeztével, kedden, tegnap ismét folytatta tanulmányait. Az általános iskola VIII. osztályát 168 445 gyerek végzi el az idén, a középiskolákban pedig 47 418-an állnak majd az érettségi vizsgabizottságok elé.

A tanév további „menetrendje”: az általános iskolások, valamint a középiskolák első három osztályának tanulói számára június 8-án lesz az év utolsó tanítási napja, a IV-esek május 8-

tól készülhetnek az érettségire. Az írásbeli vizsgák május 11-én kezdődnek, a szóbeli vizsgákra pedig június 1. és 27. között kerül majd sor.

Az első osztályosok — Budapest kivételével, ahol ez már márciusban megtörtént — június 15-én iratkozhatnak be a középiskolákba. A tanév záró értekezletet — a bizonyítványkiosztással egybekötött tanévzáró ünnepség után — az idén az általános iskolákban június 20-ig, a középiskolákban pedig június 30-ig tartják meg.

(MTI)

Debrecen vagy Szeged

Április 1-én megjelent „Szeged városképe” című cikkünkhöz fűz néhány észrevételt Sz. Á., összevetve két nagy alföldi városunk esztétikai szempontból. Azt tartja a legfeltűnőbbnek, hogy míg Debrecenben az utóbbi néhány évben a legfontosabbat, a Belvárost hozták rendbe, s a modern állomásról kilépve már nagyvárosi kép fogadja az idegent, addig Szegeden éppen az idegenforgalom szempontjából legkevésbé jelentős, városszéli területek fejlődtek. A legforgalmasabb útvonalak mentén öreg, falusias házak állnak, s nem ritka, hogy az új épületek sem emelik a színvonalat: az

Ady téri egyetem épületét egyszerűen elzárja most már az újabb. A másik jellemző különbség, hogy Szegeden nagyon rosszak az utak, hiába újítják fel őket, néhány év alatt tönkremennek, a kisebb utcáknak pedig még csak rendes burkolatuk sincs. Különösen a Kossuth Lajos sugárút és az Április 4. útja ellen lehet kifogás. Sok az utcán a szemét is.

A három sűrűn teleírt oldal megjegyzéseit így lehet summázní. Nincs tanulság nélkül, mint ahogy az a bizonyos mondás sem, amey ráillik minden ilyen összehasonlításra: a szomszéd aszszonya mindig szebb.

Kié a járda?

Vélnénk, hogy a gyalogosoké. Akadnak azonban, akik erre fittyet hánynak. Jó néhányszor megírtuk már, milyen sokan kerékpároznak a járdán — például az Április 4. útján —, s az sem ritka a külterületeken, hogy motor-kerékpárral is fölmennek oda, ahová nem szabadna. Például a petőfitelepi Szántó Kovács János utcában, ahonnan nyolc aláírásjal el-látott levelet kaptunk Német Ferencétől. Nemesak azért veszélyes ez a tiltott sport, mert minden második házban kisgyerekek vannak, de azért is, mert a járda, amit két éve raktak le, s ami nem kevés pénzünkbe került, tönkremegy. S már áldozatuk is van a büntetlenül felelőtlenkedőknek — írják a petőfitelepiek — egy idős asszony, aki örök időre nyomorék maradt. Rendet és nyugalmat kívánnak maguknak a Szántó Kovács utcában, segítséget ahhoz, hogy ezt megteremthessék.

Barátom! Amigó!

Mennyi baj van a határidőkkel! Csuszálnak, mint a rossz gyerekek. De nehogy azt higgye valaki, hogy csak az építőiparban. A kereskedelemben a szavatosság lejártá körül viték éppoly gyakran elfordulnak, mint — mondjuk egy szállodaépítéskor — az átadások késése okozta perpatvarok. Ember legyen a talpán, aki hajlandó idejét és türelmét vesztetve a vaj papírról leolvadni a gyártás idejét, vagy kiböngészni a tejfölddoboz tetejéről, hogy érdemes-e megvenni. S legtöbbször még azt sem lehet kiabálni, hogy: szemüveget a vevőnek. Lévé, hogy éppen szemüveg. Az meg aztán nem csoda, hogy ha maga a kereskedelem sem képes a dátumok közt eligazodni, a vevőtől sem kívánhatja meg. Iskola-példája ennek a bizonytalanságnak az a néhány dátum, amely a dr. Iván János (Partizán u. 4.) által szerkesztőségünkhöz elküldött Amigó kávédobozon található. A csomagolási időt tulajdonképpen négy olvasható vagy éppen elmosódott bélyegző jelzi: egy február 23-i egy elmosódott márciusi és — április 6-án zajlott le a vásárlás — egy előrelátó április 11-i. A negyediket nem lehet kiolvasni. Valószínű, hogy olvasónk azért küldte be a dobozt, mert frissességét tekintve nem-

hogy áprilisnak, de legalább is februárnak érezte a kávéét, s ezért fohászodik velünk együtt az illetékesekhez: Barátom! Amigó! vegye figyelembe, hogy az ember, mint általában a gerincesek idegekkel is rendelkezik. Amelyek, sajnos, nincsenek kötélből.

Az ember és társadalmi környezete

A József Attila Tudományegyetem állam- és jogtudományi karának tudományos bizottsága vitautest rendezett tegnap, kedden délelőtt dr. Kulcsár Kálmán az állam- és jogtudományok doktora, a Magyar Tudományos Akadémia szociológiai kutatócsoportja igazgatójának „Az ember és társadalmi környezete” című munkájáról.

A Szegedi Akadémiai Bizottság székházában megtartott vitautest résztvevőit dr. Antalffy György tanszékvezető egyetemi tanár, az állam- és jogtudományok doktora, az állam- és jogtudományi kar dékánja köszön-

totta, majd dr. Szentpéteri István egyetemi docens, az állam- és jogtudományok kandidátusa, dr. Papp Ignác egyetemi docens, az állam- és jogtudományok kandidátusa, valamint dr. Horucz László egyetemi docens, a filozófiai tudományok kandidátusa fejlette ki véleményét az 1969-ben a Gondolat Kiadónál megjelent könyvről.

Valamennyien hangoztatták: a hazánkban egy idő óta nagy lendülettel folyó szociológiai kutatások fontos és összegező munkáját írta meg dr. Kulcsár Kálmán. Műve különösen azért érdemel dicséretet, mert a

mai társadalom jelenségeiből kiindulva mutatja be az új tudományágat, úgy, hogy több fejezetében izgalmas újdonságokkal is szolgál. Többek között a *családszociológia* témakörében fogalmaz meg modern szemléletre valló, novumnak számító tételeket.

A három referátum elhangzása után dr. Kulcsár Kálmán szólalt fel. Többek között elmondotta, hogy a tervek szerint hamarosan Szeged is szociológiai kutatóbázissá válik. Ezt az itt folyó eredményes kutatómunka és társadalmi környezet sajátossága egyaránt lehetővé teszi.

Játékos nevelés

Szegeden találkoztak először az úttörő színjátékos szakkörök vezetői. A hétfőn és tegnap, kedden megtartott módszertani tanácskozásukat a gyermekszínjátékos elveinek tisztázásáért, a gyakorlati feladatok meghatározásáért hívták össze.

A bemutatókkal egybekötött tapasztalatsere munkájában részt vett Fekete Jánosné, a Magyar Úttörők Országos Szövetsége kulturális szakbizottságának titkára is, aki kérésünkre összefoglalta a két nap tapasztalatait.

A remek rendezésben, zavartalan körülmények között lezajlott tanácskozás ismét leszögezte, hogy az úttörő színjátékos eszköz a gyermekek nevelésében. Mivel jellem- és közösségformáló ereje is van, nemcsak a jó ízlésre, de az *életre is nevel*.

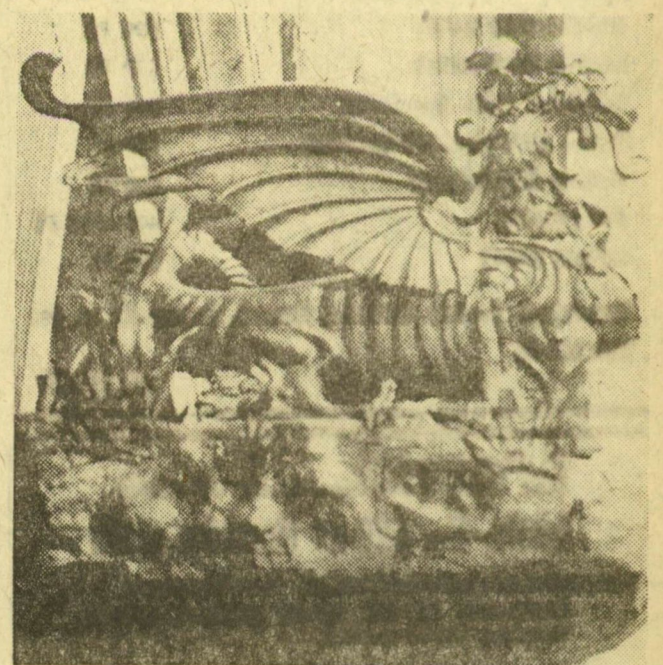
Ugyancsak tisztázódott annak a kérdése is, hogy mit és hogyan játsszanak a gyermekcsoportok. A vita résztvevői kimondták: nincs egyedüli téma; azt kell előadni, ami a szereplő gyermekeket és vezetőjüket egyaránt izgatja, ami együttműködésük során a legjobban megvalósítható. A „hogyan” kérdésében a *tudatos rendezői munka* és az életkorhoz illő játékoság a fontos. Ez utóbbi megvalósítását az úgynevezett *jelzőes stílus* segíti a leginkább, amikor a szereplők nem átéléssel, hanem néhány kellék és néhány tipikus mozdulat, hanghordozás segítségével idézik meg a rájuk bízott alakot.

Szó esett az úttörő színjátékos további terveiről is. A legfontosabb teendőnek a *szakkörvezetők rendszeres továbbképzését* jelöltük meg. Ennek érdekében lépéseket is teszünk, hogy a *Népművelési Intézet*, valamint az úttörőszövetség együtt rendezze meg a gyakrabban sorra kerülő tanácskozásokat.

Valószínűleg megtartjuk az úttörő színjátékos szakkörök országos fesztiválját is. Erre — a tervek szerint — a *csillebérci úttörőtáborban*, a nyári szünidőben kerül sor — mondotta befejezésül Fekete Jánosné.

A. L.

Szeged szobrai

Sárkány

(218.) A József Attila sugárúton levő egyetemi garázs falán látható a Sárkány című épületdísz. Az érdekes iparművészeti munka Fejős Ede műlakatos munkáját dicséri.

SZERDA.
1970. ÁPRILIS 15.

DÉLMAGYARORSZAG 5